

Krajowa Rada Radiofonii
i Telewizji

DBF-NA.92.75310.10.2016.

Warszawa, dnia 15 grudnia 2016 r.

[REDACTED]

reprezentowana przez:

[REDACTED]

adres do doręczeń:

[REDACTED]

DECYZJA/O/AN/Nr 460/2016

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 poz. 1829), art. 104, art. 107 oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), na podstawie upoważnienia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 01 grudnia 2016 r., po rozpoznaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 21 października 2016 r., złożonego przez [REDACTED]

utrzymuję w mocy decyzję Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 30 września 2016 r., nr 7/Gł.

Uzasadnienie

W dniu 01 września 2016 r. do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynął wniosek [REDACTED] z dnia 12 lipca 2016 r. w przedmiocie wydania interpretacji, co do sposobu i zakresu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej. Wniosek został podpisany przez pełnomocnika [REDACTED]. Do wniosku dołączono pełnomocnictwo udzielone przez [REDACTED] wraz z informacją z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej, a także z potwierdzeniem uiszczenia opłaty od wniosku w wysokości 40 złotych. W związku ze stwierdzonymi brakami (wniosek zawierał dwa stany faktyczne/zdarzenia przyszłe i tym samym powinien zostać opłacony w wysokości 80 złotych) Organ wezwał pismem z dnia 15 września 2016 r., nr DBF-WA.92.75310.1.2016 pełnomocnika Wnioskodawcy do uiszczenia opłaty w wysokości 40 złotych. Wniosek o wydanie interpretacji podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego

przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Strona w wezwaniu z dnia 15 września 2016 r. została pouczone, iż wniosek z dnia 12 lipca 2016 r. złożony w dniu 01 września 2016 r. (data wpływu do organu) zawiera w istocie dwa zdarzenia przyszłe, stanowiące podstawę do postawienia przez Wnioskodawcę dwóch pytań o interpretację przepisów ustawy o opłatach abonamentowych. W wezwaniu z dnia 15 września 2016 r., Organ pouczył również, iż od wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Organ w powyższym wezwaniu pouczył Stronę, iż nieuiszczenie opłaty będzie skutkowało pozostawieniem podania bez rozpatrzenia w części, co do której stosownej opłaty nie uiszczono. Pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 23 września 2016 r. w odpowiedzi na powyższe wezwania przesłał potwierdzenie dokonania w dniu 10 sierpnia 2016 r. opłaty 40 złotych. W związku z powyższym Wnioskodawca od wniosku złożonego w dniu 01 września 2016 r. złożył wyłącznie opłatę w wysokości 40 złotych, mimo wystąpienia dwóch stanów faktycznych/zdarzeń prawnych, co obligowało do uiszczenia opłaty w wysokości 80 złotych (2x40zł.). W związku z powyższym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpoznała sprawę w zakresie pierwszego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku z dnia 12 lipca 2016 r. wydając decyzję z dnia 30 września 2016 r., nr 7/Gł. W zakresie nieopłaconego wniosku z dnia 12 lipca 2016 r. a dotyczącego drugiego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego dotyczącego stanowiska wnioskodawcy zgodnie, z którym obowiązek rejestracji odbiornika radiowego i uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem podmiotu wykonującego (pojazdami z zainstalowanymi odbiornikami radiowymi) przewozy międzynarodowe, organ zawiadomieniem z dnia 30 września 2016 r., nr DBF-WA.92.75310.2.2016 pozostawił w powyższym zakresie wniosek, który wpłynął do Organu w dniu 01 września 2016 r. bez rozpatrzenia.

Strona w piśmie z dnia 12 lipca 2016 r. w pierwszym z opisanych stanów faktycznych dokonuje interpretacji przepisów prawa związanych z określeniem obowiązku rejestracji i ponoszenia opłat abonamentowych za samo posiadanie urządzeń zakwalifikowanych jako odbiorniki radiofoniczne jeżeli odbiorniki te są zainstalowane w pojazdach będących przedmiotem umowy najmu, gdzie najemcą pojazdów jest [REDAKTOWANE]. Wnioskodawca wskazuje, iż pojazdy będące przedmiotem najmu są przedmiotem umowy leasingu, a co za tym albo właściciel albo leasingobiorca zobowiązani są do rejestracji odbiornika i ponoszenia opłat abonamentowych. Wnioskodawca podnosi, iż najemca pojazdu pozbawiony jest możliwości decydowania, o tym czy w pojeździe będzie zainstalowany odbiornik radiofoniczny. Wskazuje również, iż uprawnienia najemcy są wąskie względem uprawnień właściciela pojazdu, czy też leasingobiorcy. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji decyzją z dnia 30 września 2016 r., nr 7/Gł uznała za nieprawidłowe stanowisko [REDAKTOWANE] zgodnie, z którym obowiązek rejestracji odbiornika radiowego i uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem najemcy pojazdów z zainstalowanym odbiornikiem radiowym. Powyższa decyzja została doręczona pełnomocnikowi Spółki w dniu 07 października 2016 r. Pismem z dnia 21 października 2016 r. pełnomocnik Strony złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 30 września 2016 r., nr 7/Gł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 20 października 2016 r. Strona nie zgadza się z interpretacją Organu zgodnie, z którą samo posiadanie odbiornika zobowiązuje posiadacza do uiszczenia opłat abonamentowych. Strona podnosi, iż nie można zrównywać właściciela z najemcą, ponieważ są to odmienne stosunki prawne.

Wnioskodawca wskazuje, iż jest tylko najemcą pojazdów i nie ma wpływu na obecność odbiorników w pojeździe. Pełnomocnik podnosi, iż Spółka nie może zdecydować, co do obecności w pojeździe odbiornika, nie może ingerować w nie swoją własność, która jest trwale i fabrycznie związana z pojazdem. Wnioskodawca wskazuje, iż należy szczegółowo przeanalizować konkretny przypadek również pod względem możliwości technicznych posiadania radioodbiornika. Strona podnosi, iż nie ma żadnego wpływu, że najmuje samochody z wbudowanymi radioodbiornikami. Pełnomocnik wnioskodawcy uważa, iż zobowiązaniem do uiszczania opłat abonamentowych jest właściciel bądź leasingobiorca pojazdów, a nie ich najemca.

Mając na uwadze powyższe organ zważył co następuje:

[REDAKTOWANE] wykonuje międzynarodowy transport rzeczy na terenie Unii Europejskiej. Spółka jest najemcą pojazdów posiadających zainstalowane odbiorniki radiowe. Pojazdy, z których korzysta [REDAKTOWANE] są przedmiotem leasingu, gdzie leasingobiorcą pojazdów jest niemiecka spółka – udziałowiec [REDAKTOWANE]

Zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Obowiązek uiszczania opłaty abonamentowej powstaje z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano rejestracji odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej prowadzi operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych opłaty abonamentowe są pobierane przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

W świetle ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiornika telewizyjnego, czy radiofonicznego pobiera się opłatę abonamentową. Ustawodawca wprowadził w powyższym zakresie domniemanie zgodnie, z którym przyjmuje się, iż używanie odbiornika telewizyjnego, czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu jest tożsame z jego posiadaniem. Wobec czego w świetle przepisów ustawy o opłatach abonamentowych samo posiadanie odbiornika telewizyjnego, czy radiofonicznego w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu zobowiązuje posiadacza do rejestracji i uiszczania opłat abonamentowych. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt VI SA/Wa 296/15 „Zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 u.o.a. za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Co do zasady opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny (ust. 4 art. 2 u.o.a.). Z językowej wykładni powołanych przepisów wynika, że ich adresatem jest posiadacz odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego, który w sytuacji jego

używania, zobowiązany jest do uiszczania opłaty abonamentowej. Przy czym "używanie" objęte jest domniemaniem zakładającym, że w sytuacji, gdy odbiornik znajduje się w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, to jest on używany przez jego posiadacza."

Organ mając na uwadze powyższe ponownie wskazuje, iż zgodnie z art. 2 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z wyjątkami określonymi w ustawie. Organ wskazuje, iż [REDAKTOWANE] jest posiadaczem odbiorników radiofonicznych w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych. Zgodnie z domniemaniem określonym w przywołanym art. 2 ust. 2 osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika. Powyższe potwierdza również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 2241/12 wskazując, iż „*Przy czym należy zwrócić uwagę, że posiadanie w rozumieniu u.o.a. zostało określone, jako stan faktyczny rozpatrywany w oderwaniu od prawa własności, a "używanie" objęte jest domniemaniem zakładającym, że w sytuacji, gdy odbiornik znajduje się w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, to jest on używany przez jego posiadacza.*” Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 4 ustawy o opłatach abonamentowych opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5. Stosownie do art. 2 ust. 5 pkt 1 i pkt 2 ww. ustawy niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez: 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność, 2) podmioty lecznicze niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, sanatoria, żłobki, publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, publiczne i niepubliczne uczelnie, a także domy pomocy społecznej - w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji - uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w art. 3 ust. 1. W związku, z czym podmioty określone w powyższym art. 2 ust. 5 pkt 2 ustawy o opłatach abonamentowych (do których nie należy [REDAKTOWANE]) niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych, uiszczają tylko jedną z opłat abonamentowych, o której mowa w art. 3 ust. 1. Art. 3 ww. ustawy określa wysokość miesięcznej opłaty abonamentowej w danym roku kalendarzowym.

Odnosząc się do argumentów Wnioskodawcy dotyczących braku wpływu na istnienie w pojeździe odbiornika radiofonicznego oraz braku możliwości ingerencji w odbiornik Organ wyjaśnia, iż Spółka posiada tytuł prawny do dysponowania pojazdem, którego jednym z elementów jest odbiornik radiofoniczny. W związku, z czym sposób dysponowania pojazdem i zamontowanym w nim odbiornikiem radiofonicznym określają warunki umowy cywilnoprawnej jaką jest w tym przypadku umowa najmu pojazdu. Prawa i obowiązki Stron umowy najmu pojazdu określają strony umowy cywilnoprawnej. Postanowienia umowy nie mogą wyłączać ustawowych obowiązków dotyczących obowiązku rejestracji i uiszczania opłat abonamentowych. Skoro [REDAKTOWANE] jest bezpośrednim posiadaczem odbiorników radiofonicznych, to ciężar na niej obowiązki

określone w ustawie o opłatach abonamentowych dotyczące rejestracji i uiszczania opłat. To najemca, a nie właściciela czy też leasingobiorca, jest dysponentem i bezpośrednim posiadaczem odbiornika radiofonicznego. Stosunki cywilnoprawne dotyczące określenia warunków korzystania z pojazdu, w tym kwestii pozwoleń właściciela dla najemcy do używania czy też ewentualnego wymontowania odbiorników radiofonicznych nie stanowią okoliczności wyłączających posiadacza odbiorników radiofonicznych od obowiązków określonych przez ustawodawcę. Odnosząc się do podnoszonej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy kwestii specyfiki konstrukcji samochodów i fabrycznego montażu w nich radioodbiornika organ wyjaśnia, iż okoliczności te nie stanowią wyłączeń posiadacza odbiornika radiofonicznego od obowiązków określonych w ustawie o opłatach abonamentowych. Trudności związane z demontażem w pojeździe radioodbiornika nie stanowią podstawy do odstąpienia od przestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego obligującego posiadacza odbiornika radiofonicznego do rejestracji i uiszczania opłat abonamentowych.

Również Wnioskodawca nie podlega pod wyłączenia przedmiotowe określone w art. 5 ust. 2 w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych. Katalog tych wyłączeń jest zamknięty. Zakres podmiotowy oraz przedmiotowy ustawodawca określił w sposób szczegółowy. Opłata abonamentowa jest powszechna i obejmuje wszystkie podmioty, poza tymi przypadkami które wprost zostały wyłączone w ustawie. Żadne z powyższych wyłączeń określonych w art. 4 (dotyczących osób fizycznych), w art. 5 czy też w innych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych nie dokonują zwolnień z opłaty abonamentowej ze względu na kwestie związane z konstrukcyjnym umieszczeniem radioodbiornika w pojeździe, trudnościami demontażu odbiornika radiofonicznego czy też kwestiami postanowień cywilnoprawnych dotyczących przedmiotu najmu. Stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach pocztowych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. W art. 5 ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych ustawodawca zawarł zamknięty, sprecyzowany katalog wyłączeń wskazując, iż obowiązkowi rejestracji nie podlegają odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne: wykorzystywane wyłącznie przy tworzeniu audycji lub innych przekazów; wykorzystywane wyłącznie do tworzenia, rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiowych lub telewizyjnych, w tym do kontroli jakości rozpowszechniania lub rozprowadzania; przeznaczone przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania osobom trzecim do używania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy. Tym samym opisana przez Spółkę kwestia problemów konstrukcyjnych związanych z demontażem odbiornika radiofonicznego, czy też kwestia postanowień cywilnoprawnych dotyczących przedmiotu najmu nie należy do katalogu wyłączeń określonych w powyższych przepisach ustawy o opłatach abonamentowych.

W związku z powyższym nie sposób zgodzić się z twierdzeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż najemca nie może sprzeciwić się ani podjąć decyzji o usunięciu z pojazdu odbiornika radiofonicznego, skoro warunki korzystania z najmu określają strony umowy cywilnoprawnej. Wobec czego wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, decyzja Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako zgodna z obowiązującymi przepisami prawa w żaden sposób nie pozbawia praw i wolności wnioskodawcy. Obowiązek rejestracji odbiornika radiofonicznego i uiszczania opłat abonamentowych wynika z przepisów ustawy o opłatach abonamentowych, a Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie ma uprawnień do odmiennego regulowania powyższych ustawowych obowiązków.

Z powyższych względów Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym obowiązek rejestracji odbiornika radiowego i uiszczania opłat abonamentowych na podstawie ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych nie powstaje względem najemcy pojazdów z zainstalowanym odbiornikiem radiowym. W związku z czym Organ utrzymał w mocy decyzję Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 30 września 2016 r., nr 7/Gł.

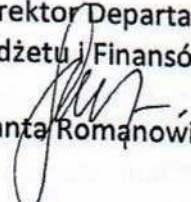
Mając na uwadze powyższe **orzeczono jak w sentencji.**

Pouczenie

Na podstawie art. 53 § 1, art. 54 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 poz. 718 z późn. zm.) stronie przysługuje prawo do złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Z upoważnienia KRRiT

Wicedyrektor Departamentu
Budżetu i Finansów

Jolanta Romanowicz

Otrzymują:

Egzemplarz nr 1 - Pełnomocnik

Egzemplarz nr 2 - Poczta Polska S.A. Centrum Obsługi Finansowej
Wydział Abonamentu RTV w Bydgoszczy

Egzemplarz nr 3 – a/a Departament Budżetu i Finansów

ASPIRANT
w Departamencie Budżetu i Finansów
Biura KRRiT

Anna Narkiewicz